

Hugo Bouter

Eutychus, de gelukkige

Leven in de dood

‘Paulus echter kwam naar beneden, wierp zich op hem, sloeg zijn armen om hem heen en zei: Maak geen misbaar, want zijn ziel is in hem (...). En zij brachten de jongen levend terug en werden buitengewoon vertroost’.

Handelingen 20:7-12

In het venster: een riskante plek

In de geschiedenis van Eutychus kunnen wij iets leren over de verhouding en de omgang tussen ouderen en jongeren. Waarom zijn er zoveel drop-outs, waarom bestaat er het verschijnsel van de ‘kerkverlating’? Sommige jongeren voelen zich zelfs aangetrokken tot de islam! De naam Eutychus betekent: ‘de gelukkige’. Maar het liep alleen goed af voor hem en zijn familie door het kordate optreden van de apostel Paulus, die zich over hem ontfermde en zijn armen om hem heensloeg.

Zo gaat dat in feite ook met onszelf, als wij de Heer Jezus leren kennen. Het komt alleen goed met ons dankzij de aanwezigheid en de levendmakende werking van Gods Woord en Geest in ons leven! Wij hebben het apostolische Woord gelukkig nog steeds bij ons. Maar lezen wij de Bijbel wel voor onszelf en ervaren wij de levendmakende kracht ervan? Proberen wij die kracht ook aan anderen mee te delen, doordat wij ons in hun situatie inleven en ons over hen ontfermen?

Deze jongeman nam een gevaarlijke plaats in. Hij zat namelijk in het venster van de bovenzaal, waar de gelovigen bij elkaar waren gekomen op de eerste dag van de week ‘om brood te breken’, d.i. de Heer te gedenken en Zijn dood te verkondigen door de Avondmaalsviering (Hand. 20:7). De plaats van Eutychus in het venster van de zaal, die zich op de derde verdieping bevond, was riskant. Het

tekent het gevaar dat wij lopen door op twee gedachten te hinken. Dat gebeurt als wij op het randje leven en aarzelen tussen de keus voor de christelijke gemeente of voor de wereld. Dan kunnen wij een diepe val maken!

In de bovenzaal

De Bijbel tekent de Gemeente als het huis van God, en ook als een herberg (vgl. Luc. 10). Hier bevinden wij ons echter in de *bovenzaal*, die ons herinnert aan de afscheidsgesprekken tussen de Heer en Zijn discipelen (Joh. 13 tot 17), aan de viering van het Pascha en de instelling van het Avondmaal, en ook aan de voetwassing. Kortom, aan het geweldige feit dat wij deel mogen hebben *met* onze Heer in de hemel en de hemelse dingen mogen kennen en genieten.

In de bovenzaal in Handelingen 20 was veel licht en warmte; er waren 'vele lampen', zoals er ook allerlei verschillende gaven in de Gemeente zijn. In de wereld is het donker, maar in de bovenzaal is het licht. Er is ook een maaltijd: er is onderlinge gemeenschap. Het maaltijdkarakter wordt onderstreept in Handelingen 20:11, in onderscheid tot de Avondmaalsviering van vers 7. Terwijl het nacht is in de wereld genieten wij van het onderwijs van Gods Woord, totdat de morgen aanbreekt en de schaduwen wijken (vgl. Hand. 20:7, 11).

De diepe slaap waardoor Eutychus werd bevangen wordt hier tweemaal genoemd (Hand. 20:9). Hoe is dat met ons? Dringt het apostolische onderwijs nog tot ons door? Gods roepstem klinkt nog steeds: 'Ontwaak, u die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten' (Ef. 5:14).

Hier was het middel voor de opwekking van deze jongeman uit de doden het optreden van de apostel Paulus. Hij omhelsde hem en gaf hem het leven met Gods hulp weer terug. Vergelijk in dit verband het optreden van de profeten Elia en Elisa, die zich ook vereenzelvigden met een dode jongen, en eveneens de opwekking van Dorkas door Petrus in Handelingen 9.

Paulus daalde af van de derde verdieping en hij bekommerde zich om de jongen. Hoe gaan wij om met jonge mensen? Is er echt interesse voor hen? Voor ons is niet alleen het voorbeeld van Paulus van belang, maar ook de leer van Paulus – o.a. in de brief aan de Romeinen – over onze éénmaking met Christus in Zijn dood en opstanding. Dat is de sleutel tot een wandel in nieuwheid van leven. Onze natuurlijke toestand is immers 'dood in misdaden en zonden' (Ef. 2:1). En nieuw leven, leven uit God is noodzakelijk voor onze redding. Het aanwezig zijn en het opgroeien te midden van christenen is niet voldoende. We kunnen wel aannemen

dat Eutychus vóór zijn opwekking uit de dood een meeloper was, maar ik denk niet dat hij ooit weer in het raam is gaan zitten en voor de wereld heeft gekozen!

Het resultaat van deze unieke gebeurtenis was vreugde: er was grote vertroosting (Hand. 20:12). 'Deze zoon van mij was dood en is weer levend geworden', zoals de vader van de verloren zoon het uitdrukte in Lucas 15. Er is blijdschap in de hemel over één zondaar die zich bekeert, maar er is ook grote vreugde onder Gods kinderen op aarde als er op die manier iemand wordt toegevoegd aan degenen die behouden worden. Die vreugde en troost wensen wij elkaar ook toe in deze laatste dagen voor de komst van de Heer.

Oude Sporen 2016

